

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 17-06-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia w. Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Werocy

Ławnicy: K. K., M. J.

Protokolant: Łukasz Dajnowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17-06-2013 r. w. W.

sprawy z powództwa M. K. (1)

przeciwko (...) Sp.z o.o. w W.

o zapłatę odszkodowania

I. powództwo oddala;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 385,08zł (trzysta osiemdziesiąt pięć złotych i osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. nie obciąża powoda kosztami sądowymi w zakresie opłaty sądowej od pozwu.

UZASADNIENIE

Powód M. K. (1), pozwem wniesionym w dniu 11 grudnia 2012r. (data prezentaty) domagał się zasądzenia od strony pozwanej – (...) sp. z o.o. w W. kwoty 50.000 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas określony. Nadto domagał się przywrócenia terminu do złożenia odwołania.

W uzasadnieniu żądania podał, że był zatrudniony u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 1 grudnia 2010r., na czas określony do dnia 7 czerwca 2013r., która to umowa została rozwiązana przez pozwaną w dniu 12 listopada 2012r. z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 1 grudnia 2012r. Podał, że jako przyczynę rozwiązania umowy o pracę wskazano, iż rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło na podstawie ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników z uwagi na zmiany organizacyjne skutkujące likwidacją zajmowanego przez powoda stanowiska pracy. Podniósł, że dokonane wypowiedzenie naruszało przepis art. 41 k.p. gdyż wypowiedzenie zostało mu wręczone w siedzibie pozwanej spółki w W., gdzie został wezwany, zaś miejscem wykonywania przez niego pracy był region W.. Wskazując na powyższe zarzucił, że nie można przyjąć, że w dniu 12 listopada 2012r. stawiał się celem świadczenia pracy skoro W. nie była miejscem wykonywania przez niego pracy. Argumentował dalej, że w dniu 12 listopada 2012r. ze względu na swój stan zdrowia nie był w stanie świadczyć pracy, co potwierdza zwolnienie lekarskie, które uzyskał na okres od dnia 12 listopada 2012r. do dnia 6 grudnia 2012r. Podał, że o stanie swojego zdrowia zawiadomił pracodawcę informując go, że głównym powodem jego wizyty w W. jest wręczenie zwolnienia lekarskiego oraz wizyta w centrum medycznym (...) i dalej, że nie zgłaszał pracodawcy gotowości do wykonywania pracy.

Uzasadniając wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania powód podał, że począwszy od dnia 12 listopada 2012r. do dnia 6 grudnia 2012r. przebywał na zwolnieniu lekarskim w związku z występującymi u niego nerwobólami, dusznościami oraz depresją spowodowaną tragiczną śmiercią syna na co nałożyło się załamanie nerwowe spowodowane zwolnieniem z pracy.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów postępowania. Uzasadniając swoje stanowisko podała, że nie zasługuje na uwzględnienie, w szczególności, wniosek powoda o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania. Wskazując na fakt, że choroba pracownika uzasadniająca zwolnienie go od obowiązku świadczenia pracy nie musi uzasadniać braku zawinienia w uchybieniu terminowi do wniesienia odwołania od wypowiedzenia umowy o pracę zarzuciła, że okoliczności, na które powołuje się powód - w uzasadnieniu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia odwołania - nie wyłączały możliwości wniesienia odwołania w terminie. Podała, że powód dwukrotnie po otrzymaniu oświadczenia o wypowiedzeniu informował pracowników pozwanej o przeprowadzeniu ze swoim prawnikiem konsultacji w zakresie otrzymanego wypowiedzenia, tj. w dniu 12.11.2012r. oraz w informacji e-mail z dnia 13.11.2012r. Podniosła, że w okresie zwolnienia lekarskiego powód wielokrotnie wychodził z domu, podejmował różne działania w tym kontaktował się z biurem prawnym w celu uzyskania porady jak również uczestniczył w czynnościach dotyczących zwrotu pracodawcy powierzonego mu mienia co uzasadnia przyjęcie, że choroba faktycznie nie uniemożliwiła mu dokonania koniecznych czynności w terminie. Podkreśliła, że sporządzenie pozwu w tego rodzaju sprawach nie jest skomplikowane, nie wymaga zachowania szczególnej formy i dalej, że powód jest osobą posiadającą wyższe wykształcenie ekonomiczne zaś w ostatnich latach zajmował stanowiska kierownicze w konsekwencji czego stosowany wobec niego miernik staranności wymaganej od osoby należycie dbającej o swoje interesy nakazuje uznać, że powód ze swej winy nie dochował terminu do wniesienia odwołania. Nadto zarzuciła, że przedłożone przez niego zwolnienia lekarskie nie zostały wystawione ani przez psychiatrę ani przez psychologa. Pozwana argumentowała dalej, że powód w dniu 12 listopada 2012r. stawił się w siedzibie pracodawcy na umówionym spotkaniu wszystkich regionalnych kierowników ds. obsługi klientów zatrudnionych u pozwanej, pozostając w dyspozycji pracodawcy, przy czym ani przed spotkaniem ani w jego trakcie ani też po jego zakończeniu nie informował pracodawcy o problemach zdrowotnych czy też o jakiegokolwiek umówionej wizycie lekarskiej. Zarzuciła, że wizyta powoda w placówce M. była jego reakcją na wręczone mu wypowiedzenie i dalej, że przepis art. 41 k.p. zakazuje dokonywania wypowiedzenia umowy o pracę w czasie nieobecności pracownika w pracy nie zaś w czasie istnienia przyczyny usprawiedliwiającej nieobecność. Niezależnie od powyższego zarzuciła, że na terenie W. znajdują się dwa centra opieki zdrowotnej M., sześć placówek sieci medycznej M. a w samym województwie (...) kilkadziesiąt placówek medycznych M. i liczne gabinety prywatne, w których powód mógł uzyskać pomoc lekarską bez potrzeby pokonania ponad 350 kilometrów jakie dzieli W. od W., tym bardziej gdy uwzględni się fakt, że jego wynagrodzenie zasadnicze wynosiło 10.000zł. Tym samym podkreśliła, że nie są wiarygodne twierdzenia powoda, że jechał do W. celem wręczenia zwolnienia lekarskiego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona pozwana, na podstawie wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzi działalność gospodarczą m.in. w zakresie działalności w zakresie telekomunikacji przewodowej, produkcji sprzętu telekomunikacyjnego, nadawania programów radiofonicznych. Siedziba spółki mieści się w W..

Dowód: - odpis z KRS, k. 44-49

Powód M. K. (1) był zatrudniony u strony pozwanej – (...) sp. z o.o. w W. na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 1 grudnia 2010r. na czas określony od dnia 1 grudnia 2010r. do dnia 7 czerwca 2011r. a następnie na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 8 czerwca 2011r. na czas określony od dnia 8 czerwca 2011r. do dnia 7 czerwca 2013r. W okresie zatrudnienia u strony pozwanej powód był zatrudniony na stanowisku regionalnego kierownika sprzedaży, w pełnym wymiarze czasu pracy, przy czym jako miejsce wykonywania pracy oznaczono – region W..

W treści umowy o pracę zawartej w dniu 8 czerwca 2011r. strony zgodnie ustalił, że umowa może zostać rozwiązana za dwutygodniowym wypowiedzeniem. (§ 3 pkt 3.2 umowy)

Obowiązki wynikające z zawartej umowy o pracę powód wykonywał w biurze regionalnym z siedzibą w W..

Do obowiązków powoda, wynikających z zawartej umowy o pracę, należało także uczestniczenie w wyznaczonych spotkaniach oraz szkoleniach zleczonych przez przełożonego. Spotkania te odbywały się cyklicznie, zazwyczaj w W., w ramach czasu pracy pracowników i były rozliczane w formie delegacji.

W okresie zatrudnienia powoda u pozwanej jego przełożonym był M. P..

Dowód: - umowa o pracę z dn. 01.12.2010r. wraz z opisem pracy k. 12-18 oraz w aktach osobowych powoda

- umowa o pracę z dn. 08.06.2011r. wraz z opisem pracy k. 6-11 oraz w aktach osobowych powoda

- przesłuchanie powoda, k. 126-128

- zeznania świadka B. W., k. 97-98

- zeznania świadka J. Ł., k. 98-99

- zeznania świadka M. P., k. 99-100v.

Na dzień 12 listopada 2012r., na godzinę 12:00, w siedzibie pozwanej spółki w W. zaplanowane zostało przez dyrektora sprzedaży i obsługi klientów M. P. spotkanie z udziałem wszystkich kierowników regionalnych, celem przedstawienia nowej struktury organizacyjnej spółki; w wyniku wprowadzonych zmian organizacyjnych utworzono w miejsce działu sprzedaży i działu obsługi klienta jeden dział, tj. dział sprzedaży i obsługi klienta.

W związku z zaplanowanym spotkaniem wysłane zostały do kierowników regionalnych, w tym do powoda, zaproszenia na spotkanie, w którym udział był obowiązkowy.

Po otrzymaniu informacji o wyznaczonym terminie spotkania powód wypisał, w programie elektronicznym delegację.

Na spotkanie do W. powód udał się samochodem razem z K. A. oraz J. Ł.. W trakcie drogi nie uskarżał się na żadne dolegliwości, nie informował także J. Ł., że w W. ma zamiar udać się do lekarza.

Dowód: - zeznania świadka K. A., k. 63v.-64

- zeznania świadka M. K. (2), k. 96v.-97

- zeznania świadka B. W., k. 97-98

- zeznania świadka J. Ł., k. 98-99

- zeznania świadka M. P., k. 99-100v.

- przesłuchanie powoda, k. 126-128

W dniu 12 listopada 2012r., przed godz. 12:00, powód stawił się w siedzibie pozwanej spółki w W. na zorganizowanym spotkaniu.

W trakcie spotkania, po zakończeniu jego pierwszej części na której omówiona została kwestia wprowadzanych zmian organizacyjnych, powód wraz z innym kierownikiem regionalnym został poproszony przez M. P. o przejście do drugiej sali, w której obecna była B. W.. Na miejscu powodowi wręczono zostało oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę. Po wręczeniu oświadczenia powód poinformował obecnych, że chciałby skontaktować się z swoim prawnikiem celem skonsultowania jego treści, czego jednak ostatecznie nie uczynił. Jednocześnie w trakcie spotkania B. W. wręczyła powodowi tzw. obiegiówkę, w której określone zostało mienie objęte obowiązkiem rozliczenia oraz terminy rozliczenia. Wskazanych terminów rozliczenia powód nie kwestionował.

Podczas spotkania powód nie uskarżał się na żadne dolegliwości. Nie informował także ani B. W., ani swojego przełożonego M. P., że źle się czuje oraz, że do W. przyjechał wyłącznie celem wizyty w centrum medycznym (...). Zachowywał się w sposób naturalny choć był, w czasie drugiej części spotkania podenerwowany zaistniałą sytuacją.

Dowód: - zeznania świadka M. K. (2), k. 96v.-97

- zeznania świadka B. W., k. 97-98

- zeznania świadka J. Ł., k. 98-99

- zeznania świadka M. P., k. 99-100v.

- przesłuchanie powoda, k. 126-128

Pismem z dnia 12 listopada 2012r., otrzymanym przez powoda w tym samym dniu, strona pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę zawartą na czas określony z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia.

W treści oświadczenia strona pozwana wskazała, iż rozwiązanie umowy o pracę następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (art. 10 ust.1) i dalej, że wyłączną przyczyną rozwiązania umowy o pracę są zmiany organizacyjne, których skutkiem jest likwidacja zajmowanego stanowiska pracy – regionalnego kierownika sprzedaży.

W treści oświadczenia powód pouczony został o prawie i terminie wniesienia odwołania.

Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę podpisane zostało przez B. S. upoważnioną do zawierania, dokonywania zmian i rozwiązywania w imieniu spółki umów zlecenia, umów o dzieło oraz umów o pracę.

Dowód: - oświadczenie o wypowiedzeniu, k. 5 oraz w aktach osobowych powoda

- pełnomocnictwo, k. 52

W dniu 12 listopada 2012r., po spotkaniu, powód zgłosił się do przychodni (...) w W., znajdującej się w tym samym budynku co siedziba pozwanej spółki.

Po wykonaniu badań powód uzyskał zwolnienie lekarskie na okres od dnia 12 listopada 2012r. do dnia 16 listopada 2012r. Otrzymanego zwolnienia lekarskiego powód nie przedstawił w tym dniu pracodawcy. Wysłał je pracodawcy, po powrocie do miejsca zamieszkania, w dniu 13 listopada 2012r.

Dowód: - zaświadczenie (...) wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru, k. 20-22

- zeznania świadka M. K. (2), k. 96v.-97

- przesłuchanie powoda, k. 126-128

- zeznania świadka J. Ł., k. 98-99

- zeznania świadka M. P., k. 99-100v.

- pismo ZUS z dn. 06.06.2013r., k. 131

- karta wizyty, k. 145

W dniu 13 listopada 2012r. powód stawił się w biurze regionalnym w W., skąd wysłał w drodze e-mail wiadomość do pracownika pozwanej I. Ł., w której poinformował ją o rozwiązaniu z nią umowy o pracę, jak również o uzyskanym zwolnieniu lekarskim. Jednocześnie wskazał, że w sprawie dokonanego wypowiedzenia kontaktował się z swoim

prawnikiem, który poinformował go, że nie można wypowiedzieć stosunku pracy pracownikowi, który jest na zwolnieniu lekarskim i dalej, że wypowiedzenie wręczone pracownikowi, który był na zwolnieniu lekarskim i przyszedł do pracy aby dać zwolnienie jest niezgodne z prawem i dalej, że termin wypowiedzenia nie biegnie w okresie wypowiedzenia.

W odpowiedzi strona pozwana pismem z dnia 19 listopada 2012r. poinformowała powoda, że ochronie określonej przepisem art. 41 k.p. nie podlega pracownik, który w danym dniu wykonywał pracę a następnie po otrzymaniu wypowiedzenia przyniósł zwolnienie lekarskie. Jednocześnie wezwała powoda do zwrotu mienia powierzonego mu na czas wykonywania pracy w datach zwrotu mienia oznaczonych w dokumencie „Karta zwrotu mienia Pracodawcy powierzonego Pracownikowi na czas wykonywania pracy” w datach podanych w dokumencie.

Dowód: - pismo z dn. 13.11.2012r., k. 62 oraz w aktach osobowych powoda

- pismo z dn. 19.11.2012r., k. 61 oraz w aktach osobowych powoda.

- zeznania świadka B. W., k. 97-98

- zeznania świadka J. Ł., k. 98-99

- zeznania świadka M. P., k. 99-100v.

- przesłuchanie powoda, k. 126-128

W okresie od dnia 19 listopada 2012r. do dnia 7 grudnia 2012r. powód rozliczył się z mienia powierzonego mu przez pracodawcę, w tym w dniu:

- 19.11.2012r. zdał: notebook z wyposażeniem, pieczątki oraz pełnomocnictwa,
- 26.11.2012r. zdał: telefon komórkowy z wyposażeniem, karty wejściowe i klucze, a nadto rozliczył się z pobranych zaliczek,
- 30.11.2012r. zdał: samochód służbowy,
- 07.12.2012r. rozliczył się z przełożonym działu, przekazał swojemu następcy bieżące sprawy spółki.

Po dniu 12 listopada 2012r. powód, niezależnie od rozliczeń wobec pracodawcy, chodził na wizyty do lekarzy, robił zakupy, był także obecny w biurze regionalnym, w tym w dniu 13 listopada 2012r. Będąc obecnym w miejscu pracy powód zachowywał się normalnie i naturalnie, nie prosił o pomoc w rozliczeniu z pracodawcą. Nie uskarżał się także na żadne dolegliwości przy czym był poirytowany faktem rozwiązania z nim umowy o pracę.

W okresie do dwóch tygodni od otrzymania wypowiedzenia skontaktował się także z prawnikiem, w związku z otrzymanym wypowiedzeniem. W trakcie spotkania prawnik poinformował go, że może złożyć odwołanie od dokonanego wypowiedzenia dopiero wówczas, gdy skończy się okres zwolnienia lekarskiego.

Dowód: - karta zwrotu mienia, k. 60 oraz w aktach osobowych powoda

- zeznania świadka M. K. (2), k. 96v.-97

- przesłuchanie powoda, k. 126-128

- zeznania świadka B. W., k. 97-98

- zeznania świadka J. Ł., k. 98-99

- zeznania świadka M. P., k. 99-100v.

W lipcu 2012r. zmarł, nagle, syn powoda. Powód po śmierci syna przez okres około dwóch tygodni nie pracował, korzystając ze zwolnienia lekarskiego. Następnie wrócił do pracy. Powód chciał wrócić do intensywnej pracy, która pozwoliłaby mu skoncentrować się na samej pracy nie zaś na zdarzeniu.

Samo zdarzenie wpłynęło na stan fizyczny i psychiczny powoda, przy czym w okresie od śmierci syna do dnia 12 listopada 2012r. powód jedynie raz korzystał z pomocy lekarza kardiologa.

Dowód: - zeznania świadka K. A., k. 63v.-64

- zeznania świadka M. K. (2), k. 96v.-97

- przesłuchanie powoda, k. 126-128

- świadectwo pracy, w aktach osobowych

- zeznania świadka B. W., k. 97-98

- zeznania świadka J. Ł., k. 98-99

- zeznania świadka M. P., k. 99-100v.

Powód w okresie od dnia 12 listopada 2012r. do dnia 31 grudnia 2012r. przebywał na zwolnieniu lekarskim, przy czym zwolnienia uzyskiwał kolejno na okresy:

- od dnia 12.11.2012r. do dnia 16.11.2012r.
- od dnia 19.11.2012r. do dnia 30.11.2012r.
- od dnia 30.11.2012r. do dnia 06.12.2012r.

W okresie tym powód korzystał z opieki medycznej m.in. w (...) sp. z o.o.w W. oraz w W.a nadto w (...) S.A.w. W..

Dowód: - zaświadczenia (...), k. 22- 25

- zeznania świadka M. K. (2), k. 96v.-97

- pismo ZUS z dn. 06.06.2013r., k. 131

U strony pozwanej każdy z pracowników ma dostęp do usług medycznych firmy (...), przy czym dostęp do opieki szpitalnej mają wyłącznie pracownicy zatrudnieni na stanowiskach dyrektora i wyższych.

W. W. znajdują się dwa centra medyczne (...), w tym przy ul. (...)i przy ul. (...)oraz cztery placówki sieci medycznej M.. Nadto na terenie województwa (...)znajduje się kilkadziesiąt placówek sieci medycznej M., w tym w O., S., O., W.. W W., przy al. (...), znajduje się szpital (...).

Dowód: - wykaz placówek, k. 53-57

- wydruk ze strony internetowej, k., 69

- przesłuchanie powoda, k. 126-128

- zeznania świadka M. P., k. 99-100v.

Powód ukończył Wyższą Szkołę (...)w. W.. Przez okres około 2,5 roku studiował prawo.

Dowód: - przesłuchanie powoda, k. 126-128

- dokumentacja dotycząca zatrudnienia, w aktach osobowych

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy za okres trzech miesięcy wynosi 14.375 zł brutto, tj. 9.568,45 zł netto.

Dowód: - zaświadczenie; k. 50

Sąd zważył:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W toku niniejszego postępowania powód domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 50.000 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas określony. Wraz z pozwem domagał się przywrócenia terminu do wniesienia odwołania.

Strona pozwana wносиła o oddalenie powództwa, w tym wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania.

W pierwszej kolejności odnieść należy się do kwestii zachowania przez powoda terminu do wystąpienia z żądaniem zasądzenia odszkodowania. Zgodnie bowiem z art. 264 § 1 k.p. odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę wnosi się do sądu pracy w ciągu 7 dni od dnia doręczenia pisma wypowiadającego umowę o pracę. Wskazany termin ma charakter materialno – prawny, jego upływ co do zasady powoduje wygaśnięcie możliwości ubiegania się o ochronę prawną.

Surowe obostrzenia w zakresie długości terminów i skutków ich przekroczenia doznają pewnego ograniczenia wobec ustanowionej w art. 265 k.p. instytucji przywracania terminu. Jeżeli bowiem pracownik nie dokonał w terminie czynności, o których mowa w art. 97 § 2¹ i w art. 264, bez swojej winy, sąd pracy na jego wniosek postanowi przywrócenie uchybionego terminu. Podkreśla się przy tym, iż jeśli złożenie pozwu o przywrócenie do pracy nastąpiło po upływie terminu przewidzianego w art. 264 § 1 k.p., uwzględnienie powództwa pracownika bez wydania odrębnego postanowienia o przywróceniu terminu do dokonania tej czynności (art. 265 § 1 k.p.) oznacza jego przywrócenie (tak m. in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 stycznia 1997 r., I PKN 1/96). Z kolei nieuwzględnienie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od dokonanego wypowiedzenia zobowiązuje Sąd do oddalenia powództwa. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2012r., II PK 86/12, LEX nr 1226832). Do instytucji przewidzianej w art. 265 k.p. nie mają więc zastosowania przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące uchybienia i przywracania terminu (pot. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 2003, I PK 117/03). Oznacza to, iż nie jest konieczne wydanie w sprawie osobnego postanowienia, dla zapewnienia możliwości kontroli zasadności i poprawności rozstrzygnięcia Sądu w zakresie ewentualnej odmowy przywrócenia terminu; wystarczające jest omówienie tej decyzji w uzasadnieniu wyroku.

W niniejszej sprawie doręczenie powodowi oświadczenia pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę nastąpiło w dniu 12 listopada 2012r., tymczasem odwołanie od dokonanego wypowiedzenia powód złożył dopiero w dniu 11 grudnia 2012r. Nie budzi zatem wątpliwości, iż co do zasady w dniu wniesienia powództwa upłynął już termin określony w art. 264 § 1 kp., czego zresztą żadna ze stron postępowania nie kwestionowała. W toku niniejszego postępowania powód uzasadniając wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania argumentował natomiast, że począwszy od dnia 12 listopada 2012r. do dnia 6 grudnia 2012r. przebywał na zwolnieniu lekarskim w związku z występującymi u niego nerwobólami, dusznościami oraz depresją spowodowaną tragiczną śmiercią syna na co nałożyło się załamanie nerwowe spowodowane zwolnieniem z pracy.

Sąd uznał jednak za nieuzasadnione, w okolicznościach sprawy, przywrócenie powodowi terminu do wystąpienia przez niego z powództwem, tj. z żądaniem zasądzenia odszkodowania. Ustalone, w toku niniejszego postępowania, okoliczności faktyczne przemawiają bowiem za stwierdzeniem, iż do przekroczenia terminu doszło z winy powoda.

W doktrynie i orzecznictwie wskazuje się, iż za przyczyny usprawiedliwiające przekroczenie przez pracownika omawianego terminu może być w szczególności uznana choroba wyłączająca winę pracownika w uchybieniu terminu (wyrok SN z 25 sierpnia 1998 r., I PKN 270/98, Lex Polonica nr 335357, OSNAPiUS 1999, nr 18, poz. 576; wyrok SN z 11 maja 2006 r., II PK 277/2005, Lex Polonica nr 1370954, OSNP 2007, nr 9-10, poz. 130). Ocena natomiast czy w okolicznościach konkretnej sprawy choroba stanowiła przyczynę usprawiedliwiającą opóźnienie, dokonywana jest, w postępowaniu sądowym, w oparciu o wszechstronne rozważenie wszelkich istotnych faktów. W toku niniejszego postępowania choroba powoda nie stanowiła, w ocenie Sądu, uzasadnionej przyczyny usprawiedliwiającej opóźnienie w wniesieniu odwołania. Zważyć bowiem należy, że oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę wręczono powodowi w dniu 12 listopada 2012r. Tymczasem jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe powód w okresie choroby podejmował szereg czynności nie tylko życia codziennego (zakupy) ale również dotyczących rozwiązane go stosunku pracy. I tak w okresie od dnia 19 listopada 2012r. do dnia 7 grudnia 2012r. powód rozliczył się z mienia powierzonego mu przez pracodawcę, w tym w dniu 19.11.2012r. zdał notebook z wyposażeniem, pieczętki oraz pełnomocnictwa, w dniu 26.11.2012r. zdał telefon komórkowy z wyposażeniem, karty wejściowe i klucze, a nadto rozliczył się z pobranych zaliczek, w dniu 30.11.2012r. zdał samochód służbowy natomiast w dniu 07.12.2012r. rozliczył się z przełożonym działu, przekazał swojemu następcy bieżące sprawy spółki. Niezależnie od dokonywanych rozliczeń wobec pracodawcy, powód w okresie przypadającym po otrzymaniu oświadczenia o wypowiedzeniu, chodził na wizyty do lekarzy i był obecny w biurze regionalnym, w tym w dniu 13 listopada 2012r. kiedy to sporządził obszernie pismo do innego pracownika strony pozwanej, w treści którego zawarł m.in. swoje stanowisko co do prawidłowości dokonanego wypowiedzenia umowy o pracę. Co istotniejsze w treści w/w pisma powołał się na fakt skontaktowania się z swoim prawnikiem, który poinformował go, że nie można wypowiadać stosunku pracy pracownikowi, który jest na zwolnieniu lekarskim i dalej, że wypowiedzenie wręczone pracownikowi, który był na zwolnieniu lekarskim i przyszedł do pracy aby dać zwolnienie jest niezgodne z prawem i dalej, że termin wypowiedzenia nie biegnie w okresie wypowiedzenia. Wprawdzie w toku przesłuchania powód zaprzeczył aby faktycznie kontaktował się z prawnikiem jednak powyższym twierdzeniom Sąd nie dał wiary jako sprzecznym z treścią sporządzonego przez niego w dniu 13 listopada 2012r. dokumentu.

Oceniając zasadność zgłoszonego wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania Sąd uwzględnił dalej okoliczność, że będąc obecnym w miejscu pracy powód zachowywał się normalnie i naturalnie a przy tym nie uskarżał się na żadne dolegliwości i co istotniejsze nie prosił o pomoc w rozliczeniu z pracodawcą, mimo, że niewątpliwie nie wszystkie dokonywane w tym zakresie czynności ograniczały się tylko do zdania określonych przedmiotów. W szczególności niewątpliwie przekazanie spraw bieżących spółki osobie przejmującej obowiązki od powoda wymagało większego zaangażowania i mobilizacji ze strony powoda, z czego powód wywiązał się.

Skoro zatem powód w okresie od 19 listopada 2012r. do dnia 7 grudnia 2012r. efektywnie rozliczał się z pracodawcą to tym samym miał on, w ocenie Sądu, możliwość wniesienia odwołania w sprawie tym bardziej gdy uwzględni się fakt, że powód ma wyższe wykształcenie a przy tym – jak podał w toku przesłuchania – przez okres 2,5 roku studiował prawo i co istotniejsze został prawidłowo pouczony przez pozwaną o terminie do wniesienia odwołania. Nadto z treści sporządzonego przez niego w dniu 13 listopada 2012r. pisma do pracownika pozwanej I. Ł. wynika, iż już w tym dniu posiadał dobrą orientację w zakresie treści regulacji art. 41 k.p. W tym zakresie nie uszło także uwagi Sądu, że powód po wypowiedzeniu kontaktował się także ze swoim prawnikiem. Jak sam podał w trakcie przesłuchania z prawnikiem skontaktował się w okresie najpóźniej do dwóch tygodni od otrzymania oświadczenia o wypowiedzeniu. Miał zatem, w ocenie Sądu, możliwość skorzystania z przysługującego mu prawa wniesienia odwołania w zakreślonym terminie 7 dni od otrzymania oświadczenia o wypowiedzenia. Okoliczności tej nie zmienia zakres pouczenia przekazanego powodowi przez prawnika - pełnomocnika skoro sam powód wobec zakresu pouczenia zawartego w treści oświadczenia o wypowiedzeniu oraz swojej wiedzy nabytej między innymi w trakcie studiów miał możliwość właściwej oceny przysługujących mu praw (i odpowiadających im obowiązków) i skorzystania z nich.

W tych okolicznościach Sąd uznał, że brak było podstaw do przywrócenia powodowi terminu do wniesienia odwołania, co w konsekwencji uzasadniało oddalenie powództwa.

Nawet jednak przyjęcie odmiennego stanowiska nie uzasadniałoby w ocenie Sądu uwzględnienia powództwa.

W pierwszej kolejności podkreślenia – z uwagi na zakres żądania pozwu – wymaga, że rozwiązanie umowy o pracę za uprzednim wypowiedzeniem jest zwykłym ustawowym sposobem rozwiązaniem umowy o pracę i jako takie przysługuje obu stronom terminowej umowy o pracę, co wynika wprost z treści regulacji art. 33 k.p., o ile strony zastrzegły w umowie dopuszczalność wcześniejszego rozwiązania tej umowy za dwutygodniowym wypowiedzeniem.

W niniejszej sprawie podstawę żądania powoda stanowił przepis art. 50 § 3 k.p., zgodnie z którym w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas określony lub na czas wykonania określonej pracy nastąpiło z naruszeniem przepisów o wypowiedzaniu tych umów, pracownikowi przysługuje wyłącznie odszkodowanie.

Ponieważ przy tym z treści art. 30 § 4 k.p. a contrario wynika, że w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas określony nie musi być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie w postępowaniu sądowym, z odwołania pracownika od dokonanego wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas określony, bezprzedmiotowym jest badanie czy istnieje przyczyna wypowiedzenia i czy jest ona uzasadniona. Powyższa zaś okoliczność skutkowałą oddaleniem wniosku pełnomocnika pozwanej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka M. P. na okoliczność przyczyn rozwiązania z powodem umowy o pracę.

Uwzględniając powyższe rozważania podkreślenia w pierwszej kolejności wymaga, iż powód był zatrudniony u strony pozwanej, w chwili złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu, na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 8 czerwca 2011r. na czas określony od dnia 8 czerwca 2011r. do dnia 7 czerwca 2013r., w której strony zgodnie ustalił, że umowa może zostać rozwiązana za dwutygodniowym wypowiedzeniem.

Tym samym każda ze stron mogła skutecznie złożyć oświadczenie o jej rozwiązaniu z zachowaniem okresu wypowiedzenia. W świetle powyższego nie budzi wątpliwości, że stronie pozwanej przysługiwało prawo do rozwiązania z powodem umowy o pracę z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia.

Złożone powodowi, przez stronę pozwaną, oświadczenie z dnia 12 listopada 2012r. o rozwiązaniu umowy o pracę sporządzone zostało przy tym na piśmie (art. 30 § 3 k.p.), podpisane zostało przez osobę uprawnioną do reprezentacji strony pozwanej przy tej czynności a przy tym zawierało pouczenie o przysługującym powodowi prawie odwołania do sądu pracy. (art. 30 § 5 k.p.) We wskazanym zakresie dokonane wypowiedzenie nie naruszało zatem obowiązujących przepisów prawa.

Złożone powodowi wypowiedzenie nie naruszało przy tym także, w ocenie Sądu, przepisu art. 41 k.p. zgodnie z którym pracodawca nie może wypowiedzieć umowy o pracę w czasie urlopu pracownika, a także w czasie innej usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy, jeżeli nie upłynął jeszcze okres uprawniający do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Oświadczenie o wypowiedzeniu, jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego, złożone zostało powodowi w dniu 12 listopada 2012r., w którym to dniu był on obecny w pracy, zgodnie z zakresem jego obowiązków wynikających z zawartego stosunku pracy. Wprawdzie co do zasady miejscem wykonywania przez niego obowiązków pracowniczych był – region W.zaś powód zasadniczo obowiązki wynikające z zawartej umowy o pracę wykonywał w biurze regionalnym w W.jednak miał on także obowiązek uczestniczenia w wyznaczonych spotkaniach oraz szkoleniach zlecanych przez przełożonego, które odbywały się cyklicznie, zazwyczaj w W., w ramach czasu pracy pracowników i były rozliczane w formie delegacji.

Z przeprowadzonych w sprawie ustaleń faktycznych wynika przy tym jednoznacznie, że polecenie uczestniczenia w spotkaniu wyznaczonym na dzień 12 listopada 2012r. wydał powodowi jego przełożony M. P. i co istotniejsze na wyznaczone spotkanie powód stawiał się a następnie brał w nim udział, zgodnie z zakresem jego obowiązków. Oświadczenie o wypowiedzeniu zostało mu przy tym wręczone w trakcie spotkania i co istotniejsze przed uzyskaniem zwolnienia lekarskiego, które powód uzyskał dopiero po otrzymaniu wypowiedzenia.

Tym samym uznać należało, że złożone powodowi w dniu 12 listopada 2012r. oświadczenie o wypowiedzeniu nie naruszało regulacji wprowadzonej przepisem art. 41 k.p.

Jak podkreślił w tym zakresie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 października 2004r. (I PK 614/03, LEX nr 580266) wypowiedzenie umowy o pracę pracownikowi, który świadczył pracę, a następnie wykazał, że w dniu wypowiedzenia był niezdolny do pracy z powodu choroby, nie narusza art. 41 k.p.

W ocenie Sądu, w stanie faktycznym rozpoznawanej sprawy, nie budzi wątpliwości, że w dniu 12 listopada 2012r. powód stawił się w pracy – w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę – celem świadczenia pracy (udział w obowiązkowym spotkaniu). Co istotniejsze powód uczestniczył w spotkaniu, czemu zresztą w toku postępowania nie zaprzeczał. Zwolnienie lekarskie uzyskał i przedstawił pracodawcy dopiero po otrzymaniu oświadczenia o wypowiedzeniu.

Wprawdzie w toku niniejszego postępowania powód argumentował, że do W. udał się w dniu 12 listopada 2012r. celem wizyty w centrum medycznym (...) i dalej, że informował pracodawcę, że jest chory. Jednak powyższymi twierdzeniami Sąd nie dał wiary jako sprzecznym z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w tym zwłaszcza z zeznaniami świadków B. W., J. Ł. oraz M. P., które to zeznania Sąd uznał za wiarygodne, spójne i logiczne oraz z zasadami doświadczenia życiowego nakazującymi przyjąć, że osoba chora wymagająca pomocy lekarskiej nie decyduje się na wyjazd do miejscowości oddalonej o przeszło 300 km od jej miejsca zamieszkania celem skorzystania z pomocy lekarskiej w sytuacji gdy taką pomoc może uzyskać w miejscu zamieszkania, w tym w placówce medycznej, w której posiada dodatkowe ubezpieczenie. Z powyższych przyczyn konsekwentnie Sąd nie dał wiary

zeznaniom świadka K. A. i M. K. (2) w zakresie w jakim twierdzili, że celem wizyty powoda w dniu 12 listopada 2012r. w W. była jedynie chęć skorzystania z badań lekarskich. Argumentacja powoda, że w W. centrum medyczne (...) posiada szpital nie zmienia powyższej oceny. Trudno bowiem uznać aby w miejscu zamieszkania nie mógł on wykonać badań, które wykonano u niego w placówce w W. – okoliczności powyższej w toku niniejszego postępowania powód zresztą nie wykazał. Podobnie powód nie wykazał w toku postępowania aby jego stan zdrowia w tym zwłaszcza w dniu 12 listopada 2012r. wskazywał na konieczność jego natychmiastowej hospitalizacji.

Tym samym pozwana nie naruszyła, w ocenie Sądu, regulacji art. 41 k.p.

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd oparł się na złożonych do akt sprawy dokumentach w tym w szczególności na dokumentacji akt osobowych powoda oraz korespondencji stron zawartej w pismach z dnia 13 listopada 2012r. oraz z dnia 19 listopada 2012r., piśmie ZUS z dnia 6 czerwca 2012r. a także na zeznaniach świadków K. A., M. K. (2), B. W., J. Ł. i M. P. i przesłuchaniu powoda.

Tym samym dokonane wypowiedzenie nie naruszało, w ocenie Sądu, obowiązujących przepisów w tym zwłaszcza przepisu art. 41 k.p., co uzasadniałoby w konsekwencji oddaleniem powództwa. W niniejszej jednak sprawie Sąd oddalił powództwo z uwagi na uchybienie przez powoda terminowi do wniesienia odwołania i braku podstaw do jego przywrócenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

Orzeczenie o kosztach postępowania zawarte w punkcie II wyroku Sąd oparł na treści art. 98 k.p.c. uwzględniając dalej fakt, że powództwo okazało się być nieuzasadnionym w całości oraz zakres wniosku pozwanej o zwrot kosztów postępowania. W złożonym wniosku o zwrot kosztów postępowania pozwana domagała się zwrotu kosztów uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (17 zł), kosztów stawiennictwa na rozprawę w dniu 11 lutego 2013r. (664 zł bilet lotniczy i 408,81 zł hotel) oraz na rozprawę w dniu 11 marca 2013r. (697 zł podróż na rozprawę). Uwzględniając powyższe Sąd zważył, że nie zasługiwało w całości na uwzględnienie żądanie zwrotu kosztów stawiennictwa pełnomocnika pozwanej na rozprawie w dniu 11 marca 2013r. gdyż w tym dniu w sprawie nie był wyznaczony termin rozprawy. W zakresie kosztów stawiennictwa na rozprawę w dniu 11 lutego 2013r. za uzasadnione uznał natomiast Sąd przyznanie pełnomocnikowi pozwanej wyłącznie kosztów dojazdu według rozliczenia kosztów

dla podróży samochodem osobowym. Na termin rozprawy pełnomocnik stawił się z miejscowości W.. Trasa przejazdu z W. do miejscowości, w której znajduje się siedziba tut. Sądu wynosi od około 353 km – 388 km. Przy samochodzie o pojemności silnika do 900cm (3) wysokość należności za 1 km wynosi 0,5214 zł, w konsekwencji czego wysokość należności z tytułu kosztów dojazdu winna wynieść $353 \text{ km} \times 0,5214 \text{ zł} = 184,04 \text{ zł} \times 2$ (przejazd w dwie strony) = 368,08 zł.

Ostatecznie zatem Sąd uwzględniając wynik postępowania zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 385,08 zł, w tym 368,08 zł tytułem kosztów dojazdu na rozprawę w dniu 11.02.2013r. oraz 17 zł tytułem uiszczonyj opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

O kosztach w zakresie należnej od pozwu opłaty sądowej (pkt III wyroku) Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. który w stanie faktycznym sprawy znajduje pełne uzasadnienie. Sąd zważył w tym zakresie, iż inicjując postępowanie sądowe powód dochodził roszczeń z zakresu prawa pracy, które na tle stosunków roszczeniowych posiadają charakter specyficzny (por. orz. SN z dn. 5.12.1967 r. III PRN 78/67 OSNC 1968/11/185, orz. Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu III APz 135/92) pozostając w przekonaniu o zasadności swego żądania. Nie można przy tym uznać, w ocenie Sądu, iż powód, dążąc do wyjaśnienia swoich żywotnych interesów w postępowaniu sądowym, wytoczył powództwo niezasadnie czy też zbyt pochopnie skoro był przekonany o słuszności swojego powództwa. Pracownik nie tylko bowiem może ale i powinien żądać wyjaśnienia jego żywotnych interesów także w postępowaniu sądowym choćby jego żądanie okazało się nieuzasadnione (por. postan. SN z dn. 27.04.1971 I Pz 17/71, OSNC 1971\12\22 wyrok SN z dn. 14.06.2005 r. V CK 719/04, Lex nr 152455).

Zarządzenie:

1. odnotować;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron
3. uwzględnić zmianę pełnomocnika powoda w systemie
4. kal. 14 dni

W., dnia 03.07.2013r.